

Hiima hos Vamp

Reneste naturopplevelser midt i en sportshall.

Tekst: [Trine Styve Varlo](#)

Vidar Johnsen, Øyvind Staveland og kringkastingorkesterets dirigent Nick Davies. (FOTO: HARALD NORDBAKKEN)

KONSERT:

Djervhallen

"VAMP og Kringkastingsorkestret (KORK)"

Dirigent: Nick Davies

Publikum: Ca 1800 mennesker

Vamp-vokalist Vidar Johnsen luftet teorien om at Djervhallens størrelse kanskje ga litt metallisk stemning da Vamp og Kringkastingsorkestret fylte den. Å la Flåklypa Grand Prix. Men så mange myke mottakelige tilhørere ga så varme tilbakemeldinger at den slags slett ikke var noe problem.

Vamp var på hjemmebane og spillegleden sitret i fingrene på dem. Bare aller første låt led skjebnen å bli den lyden måtte settes etter, så da hørte i alle fall ikke vi på 17. rad hva Vidar Johnsen egentlig sang om der oppe.

Derfra var det en ren opptur som endte med klassikeren "Dar kjem dampen" idet vi snublet mot frisk luft etter drøye halvannen time.

Til gjengjeld hørte vi Vidar Johnsens glassklart på Odin Staveland og Ingvar Hovlands vakre

"Denne uro":

"I alt eg har av tilmålt tid: La min uro forbli"

Det samme kan en ønske for Vamp: At de aldri blir mette og trette, men fortsetter å la felestrengene spytte forbannelser når det passer slik, eller byr på en enkel vokalharmoni når det er behovet. Og – at de kaster seg ut i flere slike fellesprosjekter som med dette symfoniorkestret som har en dirigent som klappet takten på lårene!

At arrangøren av "Tilståelse", en tekst av tømmerhuggeren Hans Børli tonesatt av Øyvind Staveland, hadde fått "motorsag" som stikkord hørte vi godt når symfonikerne dro til. Hardt, metallisk, intenst. Anekdoten sier også noe om Vamps særegne evne til å tenke kreativt, være tydelige på hva de vil – og våge.

Kolbein Falkeid fikk sine godord fra scenen. Og hoftesvingende versjoner av "Ingeborg". Denne frodige damen som fortsetter å henge med etter adskillige år på veien.

På et gitt tidspunkt ble Øyvind Staveland sittende og fikle med en røket felestreng. Men hva har man vel medstrykere for?

Store deler av strykergruppen kom seg på beina og ga jernet.

"Lindehålsmannen", komponert til filmen ved samme navn, bød på den reneste naturopplevelsen der og da. En av låtene som helt klart var enda flottere i levendes live enn på CD-en. For det kraslet og det suste, og instrumentene fylte alle kriker i bevisstheten med den typen lyd vi ellers bare møter ute. Lars Erik Gudim bør får stjerne i boken for det arrangementet, og orkestret kan gjerne få et par de også for sin evne til å lytte.

"Våken drøm" gir Vidar Johnsen mulighet til å briljere. Men det enkle tangentfølget får den melankolske låten alt den trenger. Dette skal også prosjektet ha ros for, her er det ingen som køler på med effekter fordi man har så mange av dem disponibelt. Melodiene, tekstene og stemningen bestemmer. Pluss Vamp-gutta selv. Selvsagt.

Men: "13 humler" fikk aldri helt den summende, solhete, late starten melodien har på CD-en, kanskje var det rett og slett for hett inne i Djervhallen? Teksten er uansett så visuell at den tar oss med ut på tur i sommerlandet midt i november.

Var det så stort å rette pekefingeren mot i denne gigantkonserten?

Småtteri: Et lysarrangement som på sitt blågrønneste og sterkeste virket mer som en plage enn et pluss. Vi så jo ikke gutta da... At Torbjørn Øklands grønne sologitar tidvis kunne fått en større bit av lydbildet, og at vi savnet damestemmen på "Tir N'a Noir" er jo til å leve med. Vi fikk så mye annet. Ikke minst storveise fløytesoloer fra mannen i sort.

Anmeldt av Trine Styve Varlo.